

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

اصول فقه (مظفر)

حجیت قاعده لطف و حدس

جلسه ۳۵۳

استاد شفیعی

برسی حجیت قاعده لطف

قاعده لطف و اختفاء احکام

سوال: چرا تحقق اجماع بر طبق قاعده لطف صحیح نیست؟

جواب: همان دلیلی که مقتضی غیبت امام است، همان دلیل مقتضی عدم اظهار حق توسط امام است.

اشکال ۱: مقتضای قاعده لطف؛ موافقت امام با قول مجمعین است (اگر چه استناد به خبر واحد کرده باشند)

جواب: چه بسا امکان دارد آن خبر از حیث سند یا دلالت، مخدوش باشد؛ شیخ انصاری هم قائل به عدم

حجیت اجماع از این طریق شده است.

اشکال ۲: اهم وظائف امام، تبلیغ احکام است، پس اتفاق فقها بر خطاء و عدم ارشاد امام، مستلزم ترک

وظیفه است

جواب: این عدم ارشاد امام دلیل بر اخلال امام بر وظیفه خود که تبلیغ احکام باشد نیست؛ چرا که این

حجب و نرسیدن مردم به احکام، مسبب ایشان نیست.

وقتی کثرت اختلاف در ابواب فقهی و مخالفت عباد الله با احکام مشاهده می شود، به این نتیجه می رسیم

که اظهار حق بر امام لازم نیست.

برسی حجیت قاعده حدس

در عصر مجاز امام صادق ع

ثابت کردن این قاعده به عهده مدعی آن است و این کار آسانی نیست که انسان قطع به دخول امام در بین مجمعی پیدا کند مگر در ضروریات الدین و مذهب؛ فقط چنین اجماعی در این امور می تواند حجت باشد و تمسک به آن صحیح است نه در غیر ضروریات.

نتیجه: بعد از بحث و فحص، به این نتیجه می رسیم: با اجماعی که در عصر غیبت حاصل شده، نمی توان موافقت امام را احراز نمود.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv